

ת"פ 51067/07/15 - מאיר אלמקיאס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 51067-07-15 מדינת ישראל נ' אזולאי(עציר)
ת"פ 57682-07-15 מדינת ישראל נ' אלמקיאס(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2787/15

בפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
מבקש מאיר אלמקיאס ע"י ב"כ עו"ד רונן חליוה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

מבוא

לפניי בקשה להשבת כספי ערבות בגין רכב, אשר נתפס מלכתחילה על ידי המשיבה, והוחזר למבקש, בכפוף להפקדת הערובה.

מדובר ברכב מסוג סקודה (להלן: "**הרכב**"), שעפ"י הסכמות ב"כ הצדדים, שוויו עומד על 114,000 ₪, ואשר הוחזר למבקש בכפוף להפקדת 20% מערכו, קרי; 22,800, ללא כל תנאי מגביל נוסף.

טיעוני הצדדים

ב"כ המבקש טען כי בכתב האישום המתוקן אין אזכור לכוונת המדינה לחלט את הרכב או את שוויו, הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל חילוט, ולדעתו כלל לא ניתן לחלט את הרכב. הרכב נתפס כראיה, וכיום, לאחר הרשעת הנאשם, איננו נדרש עוד. גם אם תעלה בקשה כזו, המבקש יתנגד לה. כל עונש שיוטל בבוא היום יכובד על ידי הנאשם.

מעבר לכך, מצבו הכלכלי של הנאשם הוא קשה מנשוא, והוא זקוק לכסף לפרנסת משפחתו. מעבר לסכום הערובה המבוקש, הפקיד המבקש 10,000 ₪ להבטחת קיום תנאי שחרורו.

ב"כ המשיבה טענה כי אין חובה על המאשימה לציין בכתב האישום את כוונתה לחלט רכוש, אם אין מדובר בחילוט מכח חוק הלבנת הון. תיקון כתב האישום אינו משנה את המסד העובדתי המקנה למאשימה זכות לעתור לחילוט הרכב. לטעמה, טענות המבקש אינן מצדיקות השבת הכסף בשלב זה.

דין והכרעה

הן בכתב האישום המקורי והן בנוסח הסופי, בעובדותיו הודה המבקש, ובעבירות המיוחסות לו בו הורשע, אין אזכור לכוונת המאשימה לעתור לחילוט הרכב בסיום ההליך.

אין חובה בדיון על המאשימה לציין במקרה כזה את כוונתה לעתור לחילוט הרכב בבוא היום.

במסגרת הסדר הטיעון שהוצג, הודיעו ב"כ הצדדים כי יטענו לעונש באופן חפשי, כלומר, על פי ההסדר פתוחה הדרך בפני המאשימה לעתור לחילוט הערובה.

לא התרשמתי כי הרכב נתפס כראייה.

ראשית, הרכב מוזכר בעובדות כתב האישום, שתוקן ביום 17.7.16, אך ורק באישום האחרון, כך היה הדבר גם בכתב האישום המקורי שהוגש נגד המבקש לבדו, וגם בכתב האישום המתוקן שאיחד את עניינם של שני הנאשמים. מהות המעשים והעבירות המיוחסות לנאשם באישום זה, לא מצריכים, דרך כלל, הצגת הרכב כראייה.

שנית, אין אזכור לרכב ברשימת עדי התביעה.

שלישית, לו נתפס כראייה, חזקה על המאשימה שהיתה דורשת התחייבות בענין דיספוזיציה ברכב בדיון בו התבקש שחרורו - ולא היא. המאשימה הסכימה לשחרורו של הרכב בכפוף להפקדת 30% מערכו, ובסופו של יום הסתפקה בהפקדת 20%, ללא כל תנאי מגביל.

משכך, ברי כי הרכב הוחזק לצורך עתירה לחילוט בסופו של יום, וכך גם הערובה שהופקדה תמורתו.

אם וכאשר תעלה בקשה לחלוט הרכב או תמורתו, אדון בה לגופה.

בשלב זה, החזרת הערובה תסכל אפשרות חילוט. על אחת כמה וכמה נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כפי שנטען על ידי סניגורו.

לקחתי בחשבון את הנימוקים ההומאניים שהעלה הסניגור, אך חרף משקלם, באיזון כלל האינטרסים, אני סבורה כי האינטרס הציבורי גובר.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ז, 21 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.